

Opstandelse og/eller genopstandelse

PRF 6/09

JEG HAR MØDT EN ENGEL – eller rettere en skuespiller – udklædt som engel, der under et stort konfirmandarrangement i Roskilde Domkirke skulle fortælle alle, der gik forbi hende, at Jesus er opstanden!

Men i stedet for at sige: »Jesus er opstanden«, så sagde englen: »Jesus er genopstanden! Og det er, har jeg lagt mærke til, efterhånden blevet helt almindeligt, at folk, journalister og andet godtfolk – ja, selv præster taler om genopstandelse i stedet for opstandelse, når de taler om det, som skete Påskedag.

For nogle år siden blev der rundsendt nogle spørgsmål vedr. tro og kristendom til udvalgte folk i Danmark. Jeg kan ikke huske, om undersøgelsen kun gjaldt præster, men jeg husker et af spørgsmålene ganske klart. Det lød: tror du på genopstandelsen fra de døde? Nu er det jo som bekendt ofte sådan, at man får svar, som man spørger. Og jeg kan godt forstå, hvis mange undlod at svare eller svarede nej til det spørgsmål.

For der er vel forskel på at tale om genopstandelse og opstandelse, ligesom der er forskel på at tale om genfødsel og/eller fødsel, reinkarnation og/eller inkarnation? Siger vi genopstandelse i stedet for opstandelse, så antyder vi vel dermed, at der er tale om flere opstandelser d.v.s. flere inkarnationer (altså reinkarnationer). Det er engang blevet sagt, »hvis inkarnation er godt, så må reinkarnation være dobbelt godt« (Jens Brun), og på lignende måde kan man måske nu sige, »hvis opstandelse er godt, så må genopstandelse være dobbelt godt«?

Men når der nu står skrevet, at Jesus døde én gang for alle, betyder det så ikke også, at han opstod én gang for alle? Måske er det ordet »resurrection«, der har sneget sig ind i det danske sprog på en misforstået måde (en dårlig oversættelse)? Ifølge Gyldendals røde ordbøger skal resurrection oversættes med opstandelse eller genoplivelse.

Man kan måske forsvare brugen af ordet »genopstandelse« ved at sige, at enhver

fødsel er en slags opstandelse, og da Jesus blev født, opstod han dermed til livet, der var tale om en opstandelse. Og når han så dør og efterfølgende opstår fra de døde, ja – så er der tale om en genopstandelse. Men jeg mener nu, at det giver bedre mening i en kristen sammenhæng at holde sig til at tale om fødsel og genfødsel og siden død og opstandelse.

Regin Prenter talte i sin tid om skabelse og genløsning. Vi blev skabt til at være sammen med Gud – leve lykkeligt, som frie og i den forstand »løse« mennesker i Paradis, men p.g.a. syndefaldet er vi blevet bundet, bundet af synden og vores egen visdom eller mangel på samme. Og vi er alle dømt til at dø. Det er derfor nødvendigt at genløse os, sætte os fri på ny. Synden er kommet ind og har skilt os fra Gud – men der er håb, for vi har fået en genløser – Jesus Kristus – vor opstandne Herre og frelser. Jeg gik efterfølgende tilbage til englen og sagde, at vi nu plejer at sige, at Jesus er opstanden, ikke genopstanden. Englens svar til mig var: »Det står ikke i mit manuskript! Det var egentlig en lidt absurd og komisk situation og samtale. Hun havde indtil da virket meget livagtig (engleagtig) og havde spillet sin rolle rigtig godt. Og hvem er jeg, at jeg tror, at jeg kan korrigere endsige modsige en engel?

Da jeg dagen efter kom igen med et andet hold konfirmander, sagde den samme engel: »Jesus er opstanden!« Det stod ikke i manuskriptet, men sagen var jo den, at der var fejl i manuskriptet. Og englen viste sig som en sand engel, idet hun turde løsrive sig fra manuskriptet og sige det rette ord, da hun først var blevet gjort bekendt med det! ▣

Debatklummen skrives ca. en gang om måneden på skift af Henrik Stubkjær, Ulla Thorbjørn Hansen og Niels Henrik Arendt. *Red.*

Ulla Thorbjørn Hansen, sognepræst i Roskilde Domkirke.